

Arrest

**nr. 313 556 van 26 september 2024
in de zaak RvV X / VIII**

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. BLOMME
Vredelaan 66
8820 TORHOUT**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 maart 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 26 februari 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 12 april 2024 met refertenummer X

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 augustus 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X. VAN BELLEGHEM, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. ASSELMAN, die loco advocaat A. DE WILDE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 9 mei 2011 een verzoek om internationale bescherming in. Op 28 oktober 2011 wordt hij erkend als vluchteling door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.2. Verzoeker wordt op 26 maart 2014 door de correctionele rechtbank van Lille, Frankrijk, veroordeeld tot een gevangenisstraf van 2 jaar omwille van mensensmokkel en het lidmaatschap van een criminele organisatie.

1.3. Verzoeker wordt op 25 juli 2018 door de correctionele rechtbank van Gent veroordeeld tot een gevangenisstraf van 30 maanden met 5 jaar uitstel voor 15 maanden omwille van inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen.

1.4. Verzoeker wordt op 13 december 2019 door de correctionele rechtbank van Gent bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 100 euro (x8=800 euro) met uitstel voor 3 jaar voor 50 euro (x8=400 euro) of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen omwille van inbreuken op de wapenwetgeving.

1.5. Verzoeker wordt op 22 maart 2022 door de politierechtbank van Gent bij verstek veroordeeld tot een geldboete van 30 euro (x8=240 euro) of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen wegens inbreuken op de wetgeving ter voorkoming van besmettelijke ziekten (COVID-19).

1.6. Verzoeker wordt op 5 oktober 2022 door de correctionele rechtbank van Brugge veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden, een geldboete van 1000 euro, een ontzetting uit bepaalde rechten voorzien bij artikel 31 van het Strafwetboek voor 5 jaar en een bijzonder verbeurdverklaring omwille van mensensmokkel.

1.7. Op 30 maart 2022 beslist het CGVS om de vluchtelingenstatus van verzoeker in te trekken overeenkomstig artikel 55/3/1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingen-wet) omdat hij een gevaar vormt voor de samenleving omdat hij definitief is veroordeeld voor een bijzonder ernstig misdrijf. In zijn beslissing neemt het CGVS een niet-terugleidingsclausule op waarin wordt gesteld dat verzoeker noch direct noch indirect naar Irak mag worden teruggestuurd en dat een verwijderings-maatregel in zijn geval onverenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker tekent geen beroep aan tegen deze beslissing.

1.8. Op 3 november 2022 treft de staatssecretaris voor Asiel en Migratie een beslissing tot beëindiging van verblijf overeenkomstig artikel 22, §1, 3° van de Vreemdelingenwet. In deze beslissing wordt vermeld: *“We herhalen dat het CGVS van oordeel was dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar uw land van herkomst gezien een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980. We wijzen er dan ook op dat deze beslissing enkel een einde stelt aan uw verblijf. Dit impliceert dat u geen wettig verblijf in België meer geniet, doch wordt u geen bevel om het grondgebied te verlaten afgeleverd. Onderhavige beslissing impliceert dus geen gedwongen verwijdering naar uw land van herkomst.”* Het beroep tegen deze beslissing wordt door de Raad verworpen bij arrest van 30 maart 2023 met nummer 286 841, dit wegens laattijdigheid.

1.9. Op 17 juli 2023 wordt verzoeker tegengehouden door de politie van Gent terwijl hij drugs dealde en trachtte weg te vluchten met een gestolen fiets. Op 18 juli 2023 treft verweerder een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) samen met een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van drie jaar (bijlage 13sexies). Verzoeker wordt overgebracht naar het gesloten centrum voor illegalen 127bis.

1.10. Op 31 juli 2023 wordt verzoeker vrijgesteld om *“administratieve redenen”*. Hij dient onmiddellijk gevolg te geven aan het in punt 1.9. bedoelde bevel om het grondgebied te verlaten.

1.11. Op 28 oktober 2023 wordt verzoeker opnieuw gecontroleerd door de politie van Gent. Tijdens deze controle wordt vastgesteld dat hij in het bezit is van cocaïne. Verzoeker wordt aangehouden en op 29 oktober 2023 overgebracht naar de gevangenis van Gent.

1.12. Op 29 oktober 2023 herbevestigt verweerder het in 1.9. bedoelde bevel om het grondgebied te verlaten.

1.13. Op 25 februari 2024 wordt verzoeker voorlopig vrijgesteld.

1.14. Verweerder neemt op 26 februari 2024 een beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13). Dit betreft de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: [M.S.]

Voornaam: [A.Q.]

Geboortedatum: [...]

Geboorteplaats: [...]

Nationaliteit: Irak

alias:

[S.A.], °[...] [...], Irak

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België onmiddellijk te verlaten, evenals het grondgebied van de Staten die het Schengenacquis ten volle toepassen,

- tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

□ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

Betrokkene is niet in het bezit van de nodige reisdocumenten noch van een verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

□ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen : verkoop / het te koop stellen, aflevering zonder vergunning, ten aanzien van een kind dat meer dan voile 12 jaar en minder dan voile 16 jaar oud is een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in de hoedanigheid van leidend persoon (meermaals), verkoop / het te koop stellen, aflevering zonder vergunning, ten aanzien van een minderjarige boven de voile leeftijd van 16 jaar een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in de hoedanigheid van leidend persoon (meermaals), bezit, aanschaffing / aankoop, vervoer voor rekening van een persoon zonder vergunning (meermaals), voor een ander het gebruik van slaapmiddelen, verdovende middelen of andere psychotropische stoffen gemakkelijker maken (of tot dit gebruik aanzetten) zijnde een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (meermaals), feiten waarvoor hij op 25.07.2018 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 30 maanden met 5 jaar uitstel voor 15 maanden.

Uit het vonnis van 25.07.2018 blijkt hoe betrokkene maandelijks grote hoeveelheden cocaïne aankocht om deze dan zelf door te verkopen. Uit het vonnis van 25.07.2018 blijkt dat afnemers van de verdovende middelen in het kader van het onderzoek verklaard hebben dat betrokkene grote sommen geld had liggen. Dit getuigt dan ook geenszins van enige poging tot integratie in de Belgische samenleving. Dit toont slechts aan dat er na de veroordeling van de correctionele rechtbank van Lille van 26/03/2014 (zie hieronder) in hoofde van betrokkene geenszins sprake is van enig schuldinzicht, maar dat betrokken net opnieuw getracht heeft zijn inkomen op een criminele wijze te verwerven en dat betrokkene opnieuw lid was van een criminele organisatie. De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk).

Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: "46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. I-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wapenwetgeving, feiten waarvoor hij op 13.12.2019 door de Correctionele Rechtbank van Gent bij verstek veroordeeld werd tot een geldboete van

100,00 EUR (x 8 = 800,00 EUR) of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen met uitstel 3 jaren voor 50,00 EUR (x 8 = 400,00 EUR).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving m.b.t. de voorkoming van besmettelijke ziekten : niet-naleving van het verbod om zich onnodig op de openbare weg en in openbare plaatsen te bevinden (COVID 19), feiten waarvoor hij op 22.03.2022 door de Politierechtbank van Gent bij verstek veroordeeld werd tot een geldboete van 30,00 EUR (x 8 = 240,00 EUR) of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : mensensmokkel, gepleegd ten opzichte van een minderjarige door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdeling verkeert (onwettige of precaire administratieve toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, waarbij het leven van het slachtoffer in gevaar is gebracht, activiteit als gewoonte, daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie (herhaling), deelname aan een criminele organisatie terwijl men weet dat zijn deelneming bijdraagt tot de oogmerken van de criminele organisatie (herhaling), feiten waarvoor hij op 05.10.2022 door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 18 maanden.

Uit zijn administratief dossier blijkt dat betrokkene op 26/03/2014 door de Correctionele Rechtbank van Lille (Frankrijk) veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 2 jaar omwille van mensensmokkel en het lidmaatschap van een criminele organisatie, gedurende de période van 01/01/2011 tot en met 09/05/2011. De feiten waarvoor betrokkene door de Franse autoriteiten veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 2 jaar vonden dus op het ogenblik dat betrokkene aankwam in België en u hier een verzoek om internationale bescherming indiende.

Mensensmokkel is een verwerpelijk misdrijf en tast een normale maatschappelijke orde en de bescherming van alle leden ervan, zelf gewone verblijvers, ernstig aan. Het getuigt van een volstrekte afwezigheid van empathie met de vermeende slachtoffers en is van aard deze fysisch zowel als psychisch aan te tasten.

De repetitiviteit van deze feiten en hun spreiding in de tijd laten herhaling vrezen.

Uit het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Gent op 17.07.2023 blijkt dat betrokkene op heterdaad werd betrapt tijdens feiten van verkoop van verdovende middelen en fietsdiefstal. Verdachte poogde met zijn fiets weg te vluchten en gooide hierbij iets weg. Uit verdere controle door de verbalisanten blijkt dat verdachte cocaïne aan het dealen was (PV GE.60.LA.052263/2023). De fiets waarmee verdachte zich verplaatste bleek een week eerder geleden gestolen te zijn. Hiervoor werd akte GE.27.LA.052264/2023 opgesteld. Uit latere gerechtelijke fouille blijkt verdachte in het bezit te zijn van een pak cash geld, gestolen GSM's, gestolen bankkaarten enz... . Ook worden er drugs gevonden in een kelder van een appartementsgebouw op zijn aanwijzen.

Rekening houdend met de precaire verblijfssituatie van betrokkene in België en met de maatschappelijke impact van zijn misdadig gedrag en het lucratief en repetitief karakter van al deze feiten, kan legitiem afgeleid worden dat deze laatste een reële en actuele bedreiging voor de openbare orde vertegenwoordigt.

□ 12° wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod van 3 jaar dat hem werd betekend op 18.07.2023.

□ 13° wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft op 30.03.2022 beslist de vluchtelingenstatus van [M.S.A.Q.] in te trekken, beslissing gekoppeld aan een niet-terugleidingsclausule naar Irak. Betrokkene werd op 03.11.2022 onderworpen aan een beslissing tot beëindiging van het verblijf, beslissing betekend op 04.11.2022. Het ingediende beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 30.03.2023 verworpen.

Betrokkene heeft het ontvangstbewijs met betrekking tot de hoorplicht getekend in de gevangenis op 21.12.2023. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. De administratie weet dus niet of betrokkene gezondheidsproblemen heeft die hem zouden beletten te reizen, of hij een terugkeer naar zijn land van oorsprong vreest, of hij in België een vaste relatie heeft, minderjarige kinderen en/of andere familieleden. Tijdens een interceptie op 17.07.2023 door de politie van Gent heeft betrokkene verklaard in 2011 in België te zijn toegekomen, vluchteling te zijn, geen asiel te hebben gevraagd in een ander Europees land, niet te willen terugkeren naar zijn land van oorsprong omdat zijn leven er in gevaar zou zijn, in goede gezondheid te zijn, geen vaste partner, minderjarige kinderen of andere familieleden te hebben op het Belgisch grondgebied. Tijdens een tweede interceptie op 28.10.2023, eveneens door de politie van Gent bevestigd betrokkene in grote lijnen zijn verhaal behalve dat hij aanhaalt een vaste partner en familieleden te

hebben in Turkije. Wat zijn weigering betreft terug te keren naar Irak dient opgemerkt te worden dat er in de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 30.03.2022 een niet-terugleidingsclausule naar Irak werd opgenomen. Onderhavige beslissing verplicht betrokkene geenszins terug te keren naar zijn land van oorsprong en biedt hem de mogelijkheid naar Turkije te reizen, indien hij een verblijfsrecht kan doen gelden in dat land, waar hij familie en een vaste partner zou hebben. Een schending van de artikelen 3 & 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is dus niet aannemelijk. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft op 30.03.2022 beslist de vluchtelingenstatus van [M.S.A.Q.] in te trekken. Betrokkene werd op 03.11.2022 onderworpen aan een beslissing tot beëindiging van het verblijf, beslissing betekend op 04.11.2022. Tijdens een interceptie op 17.07.2023 door de politie van Gent heeft betrokkene verklaard in 2011 in België te zijn toegekomen, dit terwijl hij op 18.07.2023 onderworpen werd aan een inreisverbod van 3 jaar.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf sinds 18.07.2023 op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

4° Betrokkene heeft duidelijk gemaakt dat hij zich niet aan de verwijderingsmaatregel wil houden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten dat hem betekend werd op 18.07.2023.

De betrokkene heeft niet het bewijs geleverd dat hij deze beslissing heeft uitgevoerd.

5° Betrokkene maakt het voorwerp uit van een inreisverbod in het Rijk of een andere lidstaat dat noch opgeheven, noch opgeschort werd.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het inreisverbod van 3 jaar dat hem betekend werd op 18.07.2023.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen : verkoop / het te koop stellen, aflevering zonder vergunning, ten aanzien van een kind dat meer dan voile 12 jaar en minder dan voile 16 jaar oud is een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in de hoedanigheid van leidend persoon (meermaals), verkoop / het te koop stellen, aflevering zonder vergunning, ten aanzien van een minderjarige boven de voile leeftijd van 16 jaar een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in de hoedanigheid van leidend persoon (meermaals), bezit, aanschaffing / aankoop, vervoer voor rekening van een persoon zonder vergunning (meermaals), voor een ander het gebruik van slaap-middelen, verdovende middelen of andere psychotropische stoffen gemakkelijker maken (of tot dit gebruik aanzetten) zijnde een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (meermaals), feiten waarvoor hij op 25.07.2018 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 30 maanden met 5 jaar uitstel voor 15 maanden.

Uit het vonnis van 25.07.2018 blijkt hoe betrokkene maandelijks grote hoeveelheden cocaïne aankocht om deze dan zelf door te verkopen. Uit het vonnis van 25.07.2018 blijkt dat afnemers van de verdovende middelen in het kader van het onderzoek verklaard hebben dat betrokkene grote sommen geld had liggen. Dit getuigt dan ook geenszins van enige poging tot integratie in de Belgische samenleving. Dit toont slechts aan dat er na de veroordeling van de correctionele rechtbank van Lille van 26/03/2014 (zie hieronder) in hoofde van betrokkene geenszins sprake is van enig schuldinzicht, maar dat betrokken net opnieuw getracht heeft zijn inkomen op een criminele wijze te verwerven en dat betrokkene opnieuw lid was van een criminele organisatie. De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk).

Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip "ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid" valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: "46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden

criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. I-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wapenwetgeving, feiten waarvoor hij op 13.12.2019 door de Correctionele Rechtbank van Gent bij verstek veroordeeld werd tot een geldboete van 100,00 EUR (x 8 = 800,00 EUR) of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen met uitstel 3 jaren voor 50,00 EUR (x 8 = 400,00 EUR).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving m.b.t. de voorkoming van besmettelijke ziekten : nietnaleving van het verbod om zich onnodig op de openbare weg en in openbare plaatsen te bevinden (COVID 19), feiten waarvoor hij op 22.03.2022 door de Politie rechtbank van Gent bij verstek veroordeeld werd tot een geldboete van 30,00 EUR (x 8 = 240,00 EUR) of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : mensensmokkel, gepleegd ten opzichte van een minderjarige door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdeling verkeert (onwettige of precaire administratieve toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, waarbij het leven van het slachtoffer in gevaar is gebracht, activiteit als gewoonte, daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie (herhaling), deelname aan een criminele organisatie terwijl men weet dat zijn deelneming bijdraagt tot de oogmerken van de criminele organisatie (herhaling), feiten waarvoor hij op 05.10.2022 door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 18 maanden.

Uit zijn administratief dossier blijkt dat betrokkene op 26/03/2014 door de Correctionele Rechtbank van Lille (Frankrijk) veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 2 jaar omwille van mensensmokkel en het lidmaatschap van een criminele organisatie, gedurende de periode van 01/01/2011 tot en met 09/05/2011. De feiten waarvoor betrokkene door de Franse autoriteiten veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 2 jaar vonden dus op het ogenblik dat betrokkene aankwam in België en u hier een verzoek om internationale bescherming indiende.

Mensensmokkel is een verwerpelijk misdrijf en tast een normale maatschappelijke orde en de bescherming van allé leden ervan, zelf gewone verblijvers, ernstig aan. Het getuigt van een volstrekte afwezigheid van empathie met de vermeende slachtoffers en is van aard deze fysisch zowel als psychisch aan te tasten.

De repetitiviteit van deze feiten en hun spreiding in de tijd laten herhaling vrezen.

Uit het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Gent op 17.07.2023 blijkt dat betrokkene op heterdaad werd betrapt tijdens feiten van verkoop van verdovende middelen en fietsdiefstal. Verdachte poogde met zijn fiets weg te vluchten en gooide hierbij iets weg. Uit verdere controle door de verbalisanten blijkt dat verdachte cocaïne aan het dealen was (PV GE.60.LA.052263/2023). De fiets waarmee verdachte zich verplaatste bleek een week eerder geleden gestolen te zijn. Hiervoor werd akte GE.27.LA.052264/2023 opgesteld. Uit latere gerechtelijke fouille blijkt verdachte in het bezit te zijn van een pak cash geld, gestolen GSM's, gestolen bankkaarten enz... . Ook worden er drugs gevonden in een kelder van een appartementsgebouw op zijn aanwijzen.

Rekening houdend met de precaire verblijfssituatie van betrokkene in België en met de maatschappelijke impact van zijn misdadig gedrag en het lucratief en repetitief karakter van de feiten, kan legitiem afgeleid worden dat deze laatste een reële en actuele bedreiging voor de openbare orde vertegenwoordigt.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

1.15. Verweerder neemt op 26 februari 2024 ook een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod van tien jaar. Deze beslissing, die de tweede bestreden beslissing betreft, luidt als volgt:

“Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : [M.S.]

voornaam : [A.Q.]

geboortedatum : [...]

geboorteplaats : [...]

nationaliteit : Irak

alias:

[S.A.], °[...] [...], Irak

wordt een inreisverbod voor 10 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied. Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België. De beslissing tot verwijdering van 26.02.2024 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

☐ *Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van tien jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde.*

De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft op 30.03.2022 beslist de vluchtelingenstatus van [M.S.A.Q.] in te trekken, beslissing gekoppeld aan een niet-terugleidingsclausule naar Irak. Betrokkene werd op 03.11.2022 onderworpen aan een beslissing tot beëindiging van het verblijf, beslissing betekend op 04.11.2022. Het ingediende beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd op 30.03.2023 verworpen.

Betrokkene maakt het voorwerp uit van een eerste inreisverbod van 3 jaar dat hem werd betekend op 18.07.2023

Betrokkene heeft het ontvangstbewijs met betrekking tot de hoorplicht getekend in de gevangenis op 21.12.2023. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. De administratie weet dus niet of betrokkene gezondheidsproblemen heeft die hem zouden beletten te reizen, of hij een terugkeer naar zijn land van oorsprong vreest, of hij in België een vaste relatie heeft, minderjarige kinderen en/of andere familieleden. Tijdens een interceptie op 17.07.2023 door de politie van Gent heeft betrokkene verklaard in 2011 in België te zijn toegekomen, vluchteling te zijn, geen asiel te hebben gevraagd in een ander Europees land, niet te willen terugkeren naar zijn land van oorsprong omdat zijn leven er in gevaar zou zijn, in goede gezondheid te zijn, geen vaste partner, minderjarige kinderen of andere familieleden te hebben op het Belgisch grondgebied. Tijdens een tweede interceptie op 28.10.2023, eveneens door de politie van Gent bevestigd betrokkene in grote lijnen zijn verhaal behalve dat hij aanhaalt een vaste partner en familieleden te hebben in Turkije. Wat zijn weigering betreft terug te keren naar Irak dient opgemerkt te worden dat er in de beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 30.03.2022 een niet-terugleidingsclausule naar Irak werd opgenomen. Onderhavige beslissing verplicht betrokkene geenszins terug te keren naar zijn land van oorsprong en biedt hem de mogelijkheid naar Turkije te reizen, indien hij een verblijfsrecht kan doen gelden in dat land, waar hij familie en een vaste partner zou hebben. Een schending van de artikelen 3 & 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden is dus niet aannemelijk. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/11.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen : verkoop / het te koop stellen, aflevering zonder vergunning, ten aanzien van een kind dat meer dan volle 12 jaar en minder dan volle 16 jaar oud is een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in de hoedanigheid van leidend persoon (meermaals), verkoop / het te koop stellen, aflevering zonder vergunning, ten aanzien van een minderjarige boven de volle leeftijd van 16 jaar een daad van deelneming zijnde aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging, in de hoedanigheid van leidend persoon (meermaals), bezit, aanschaffing / aankoop, vervoer voor rekening van

een persoon zonder vergunning (meermaals), voor een ander het gebruik van slaapmiddelen, verdovende middelen of andere psychotropische stoffen gemakkelijker maken (of tot dit gebruik aanzetten) zijnde een daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een vereniging (meermaals), feiten waarvoor hij op 25.07.2018 door de Correctionele Rechtbank van Gent veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 30 maanden met 5 jaar uitstel voor 15 maanden.

Uit het vonnis van 25.07.2018 blijkt hoe betrokkene maandelijks grote hoeveelheden cocaïne aankocht om deze dan zelf door te verkopen. Uit het vonnis van 25.07.2018 blijkt dat afnemers van de verdovende middelen in het kader van het onderzoek verklaard hebben dat betrokkene grote sommen geld had liggen. Dit getuigt dan ook geenszins van enige poging tot integratie in de Belgische samenleving. Dit toont slechts aan dat er na de veroordeling van de correctionele rechtbank van Lille van 26/03/2014 (zie hieronder) in hoofde van betrokkene geenszins sprake is van enig schuldinzicht, maar dat betrokken net opnieuw getracht heeft zijn inkomen op een criminele wijze te verwerven en dat betrokkene opnieuw lid was van een criminele organisatie. De maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten werd reeds herhaaldelijk benadrukt door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: het EHRM). Het EHRM heeft gesteld dat Staten, gelet op de vernietigende effecten van drugs op mensenlevens, in beginsel gerechtigd zijn doortastend op te treden tegen personen die actief betrokken zijn bij de verspreiding ervan. Het EHRM beschouwt het dealen van drugs als een ernstige verstoring van de openbare orde en een ondermijning van de gezondheid van anderen (EHRM 19 februari 1998, Dalia t. Frankrijk, EHRM 30 november 1999, Baghli t. Frankrijk; EHRM 11 juli 2002, Amrollahi t. Denemarken; EHRM 10 juli 2003, Benhebba t. Frankrijk). Ook het Europees Hof van Justitie heeft reeds uiteengezet dat de bestrijding van de georganiseerde drugscriminaliteit onder het begrip “ernstige redenen van openbare orde of openbare veiligheid” valt (cf. conclusie in HvJ 23 november 2010, C-145/09, Land Baden-Württemberg tegen Panagiotis Tsakouridis). In dit arrest poneert het Europees Hof van Justitie het volgende: “46. De georganiseerde drugshandel is een diffuse vorm van criminaliteit, met indrukwekkende economische en operationele middelen en zeer dikwijls grensoverschrijdende connecties. Gelet op de verwoestende effecten van de met deze handel verbonden criminaliteit wordt in kaderbesluit 2004/757/JBZ van de Raad van 25 oktober 2004 betreffende de vaststelling van minimumvoorschriften met betrekking tot de bestanddelen van strafbare feiten en met betrekking tot straffen op het gebied van de illegale drugshandel (PB L 335, blz. 8) in het eerste punt van de considerans overwogen dat de illegale drugshandel een bedreiging vormt voor de gezondheid, de veiligheid en de levenskwaliteit van de burgers van de Unie, alsook voor de wettige economie, de stabiliteit en de veiligheid van de lidstaten. 47. Drugsverslaving is een ramp voor de individuele mens en een economisch en sociaal gevaar voor de mensheid (zie in die zin met name arrest van 26 oktober 1982, Wolf, 221/81, Jurispr. blz. 3681, punt 9, en EHRM, arrest Aoulmi tegen Frankrijk van 17 januari 2006, § 86); ook kan de georganiseerde drugshandel zulke vormen aannemen dat zij een rechtstreekse bedreiging vormt voor de gemoedrust en de fysieke veiligheid van de bevolking als geheel of een groot deel daarvan. 54. Hoe dan ook, daar het Hof heeft verklaard dat een lidstaat in verband met de handhaving van de openbare orde het gebruik van verdovende middelen als een zodanig gevaar voor de samenleving kan beschouwen dat ten aanzien van buitenlanders die de wetgeving inzake verdovende middelen overtreden, bijzondere maatregelen gerechtvaardigd zijn (zie arrest van 19 januari 1999, Calfa, C-348/96, Jurispr. blz. I-11, punt 22, en arrest Orfanopoulos en Oliveri, reeds aangehaald, punt 67).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wapenwetgeving, feiten waarvoor hij op 13.12.2019 door de Correctionele Rechtbank van Gent bij verstek veroordeeld werd tot een geldboete van 100,00 EUR (x 8 = 800,00 EUR) of een vervangende gevangenisstraf van 30 dagen met uitstel 3 jaren voor 50,00 EUR (x 8 = 400,00 EUR).

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving m.b.t. de voorkoming van besmettelijke ziekten : niet-naleving van het verbod om zich onnodig op de openbare weg en in openbare plaatsen te bevinden (COVID 19), feiten waarvoor hij op 22.03.2022 door de Politierechtbank van Gent bij verstek veroordeeld werd tot een geldboete van 30,00 EUR (x 8 = 240,00 EUR) of een vervangende gevangenisstraf van 15 dagen.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuken op de wetgeving inzake de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen : mensensmokkel, gepleegd ten opzichte van een minderjarige door misbruik te maken van de bijzonder kwetsbare positie waarin de vreemdeling verkeert (onwettige of precaire administratieve toestand of ten gevolge van zwangerschap, ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, waarbij het leven van het slachtoffer in gevaar is gebracht, activiteit als gewoonte, daad van deelneming aan de hoofd- of bijkomende bedrijvigheid van een criminele organisatie (herhaling), deelname aan een criminele organisatie terwijl men weet dat zijn deelneming bijdraagt tot de oogmerken van de criminele organisatie (herhaling), feiten waarvoor hij op 05.10.2022 door de Correctionele Rechtbank van Brugge veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 18 maanden.

Uit zijn administratief dossier blijkt dat betrokkene op 26/03/2014 door de Correctionele Rechtbank van Lille (Frankrijk) veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 2 jaar omwille van mensensmokkel en het lidmaatschap van een criminele organisatie, gedurende de période van 01/01/2011 tot en met 09/05/2011. De feiten waarvoor betrokkene door de Franse autoriteiten veroordeeld werd tot een gevangenisstraf van 2

jaar vonden dus op het ogenblik dat betrokkene aankwam in België en u hier een verzoek om internationale bescherming indiende.

Mensensmokkel is een verwerpelijk misdrijf en tast een normale maatschappelijke orde en de bescherming van allé leden ervan, zelf gewone verblijvers, ernstig aan. Het getuigt van een volstrekte afwezigheid van empathie met de vermeende slachtoffers en is van aard deze fysisch zowel als psychisch aan te tasten.

De repetitiviteit van deze feiten en hun spreiding in de tijd laten herhaling vrezen.

Uit het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Gent op 17.07.2023 blijkt dat betrokkene op heterdaad werd betrapt tijdens feiten van verkoop van verdovende middelen en fietsdiefstal. Verdachte poogde met zijn fiets weg te vluchten en gooide hierbij iets weg. Uit verdere controle door de verbalisanten blijkt dat verdachte cocaïne aan het dealen was (PV GE.60.LA.052263/2023). De fiets waarmee verdachte zich verplaatste bleek een week eerder geleden gestolen te zijn. Hiervoor werd akte GE.27.LA.052264/2023 opgesteld. Uit latere gerechtelijke fouille blijkt verdachte in het bezit te zijn van een pak cash geld, gestolen GSM's, gestolen bankkaarten enz... . Ook worden er drugs gevonden in een kelder van een appartementsgebouw op zijn aanwijzen.

Rekening houdend met de precaire verblijfssituatie van betrokkene in België en met de maatschappelijke impact van zijn misdadig gedrag en het lucratief en repetitief karakter van al deze feiten, kan legitiem afgeleid worden dat deze laatste een reële en actuele bedreiging voor de openbare orde vertegenwoordigt.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 10 jaar proportioneel.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In wat kan worden beschouwd als een enig middel werpt verzoeker een schending van het proportionaliteitsbeginsel op.

Hij betoogt als volgt:

“1.

Samengevat stellen de bestreden beslissingen een eind aan het verblijf van verzoeker en verbiedt verweerster hem het grondgebied te betreden omwille van volgende vonnissen:

- Een vonnis van de correctionele rechtbank in Lille uit 2014
- Een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, sectie correctionele rechtbank dd. 25.07.2018 wegens verkoop van drugs
- Een vonnis op verstek van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, sectie correctionele rechtbank dd. 13.12.2019 wegens verboden wapenbezit
- Een vonnis van de politierechtbank Oost-Vlaanderen, afdeling Gent dd. 22.03.2022 wegens corona-inbreuken
- Een vonnis van de rechtbank van eerste aanleg West-Vlaanderen, afdeling Brugge, sectie correctionele rechtbank dd. 05.10.2022 wegens deelname aan mensensmokkel

2.

Er is sprake van een schending van het redelijkheidsbeginsel wanneer een beslissing steunt op feitelijk juiste en rechtens relevante motieven, maar er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing.

Deze is hier voorhanden, omwille van het disproportioneel karakter van de genomen maatregel.

2.1.

Wat betreft de veroordeling van de correctionele rechtbank in Lille, stelt verzoeker dat deze geen impact heeft op zijn verblijf in België. Bovendien dateert het vonnis van ruim 10 jaar geleden. Verzoeker kan moeilijk deze feiten voor eeuwig en altijd blijven meeslepen.

2.2.

Wat betreft het vonnis van 25.07.2018, voert verzoeker aan dat de rechter van oordeel dat, hoewel de maximale gevangenisstraf na correctionalisering vijf jaar gevangenisstraf bedraagt, dat verzoeker minder dan de helft van de maximale gevangenisstraf van de helft ervan opgelegd kreeg, waarvan nog eens de helft met uitstel.

Aldus blijkt minstens uit de feiten dat de werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving niet zodanig zwaar bevonden werd door de correctionele rechter

dat een zware gevangenisstraf moest worden uitgesproken. Integendeel, anders zou de correctionele rechter zelfs nooit uitstel op de veroordeling hebben toegekend!

2.3.

Eenzelfde vaststelling geldt voor de inbreuk op de wapenwetgeving. Verzoeker werd slechts veroordeeld tot een geldboete van 100 €.

2.4.

Voor wat betreft de corona-inbreuk, merkt verzoeker op dat hij bij verstek is veroordeeld tot betaling van 30 €. De straffen op een corona-inbreuk werden indertijd bepaald door art. 187 wet 15 mei 2007 betreffende de civiele veiligheid⁴, die een inbreuk op de corona-inbreuken (in vreedetijd) bestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden, en met geldboete van zesentwintig euro tot vijfhonderd euro, of met één van die straffen alleen. De politierechter veroordeelde verzoeker tot slechts enkel een geldboete van 30 €, weze vier euro meer dan het minimum.

Ook voor de mensensmokkel heeft de correctionele rechter, ondanks de zware ernst van de feiten, mildheid aan de dag gelegd in de toemeting van de straf.

3.

Daartegenover staat de uitzonderlijk harde beoordeling van verweerster, die verzoeker een inreisverbod oplegt van 10 jaar! Zelfs als verzoeker allé (vervangende) gevangenisstraffen samentelt, komt hij maar aan een effectieve gevangenisstraf van ruim 6 jaar! Verweerster is onredelijk hard in haar beoordeling van het inreisverbod.

De maatregel is des te harder, vermits er reeds op 18.07.2023 een inreisverbod is genomen ten belope van 3 jaar. Deze feiten maken reeds (ten dele) reeds voorwerp uit van dit inreisverbod van 13.07.2023. Sindsdien hebben zich geen nieuwe feiten meer voorgedaan die ook maar enige verhoging van het inreisverbod zouden kunnen rechtvaardigen.

De hoogte van het inreisverbod is volledig arbitrair en uitermate disproportioneel.

4.

Bij inbreuk op het proportionaliteitsbeginsel, dient uw zetel de bestreden beslissing te vernietigen. Verzoeker verwijst naar een arrest van uw Raad dd. 01.03.2022:

(...)

Omwille van deze reden is de daar bestreden beslissing vernietigd. Verzoeker vordert daarom ook hier een vernietiging van de bestreden beslissingen.

[...]"

2.2. Het proportionaliteitsbeginsel maakt een vorm uit van het redelijkheidsbeginsel. Het houdt in dat de Raad het enkel geschonden kan achten indien het voordeel dat voor de overheid voortvloeit uit de bestreden beslissing buiten elke redelijke verhouding staat tot het nadeel dat verzoeker ondergaat (cf. RvS 4 juli 2002, nr. 108.862).

2.3. De eerste bestreden beslissing werd getroffen op vier rechtsgronden die feitelijk worden toegelicht, met name:

(a) artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet (wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten);

(b) artikel 7, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet (wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden);

(c) artikel 7, eerste lid, 12° van de Vreemdelingenwet (wanneer een vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een inreisverbod dat noch opgeschort noch opgeheven is);

(d) artikel 7, eerste lid, 13° van de Vreemdelingenwet (wanneer de vreemdeling het voorwerp uitmaakt van een beslissing die tot gevolg heeft dat hem het verblijf geweigerd wordt of dat er een einde wordt gemaakt aan zijn verblijf).

2.4. Zowel het motief (a), (b), (c) als het motief (d) volstaat, op zichzelf, om de beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten te schragen. De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven (a), (c) en (d) volledig onbesproken laat. Deze motieven worden bijgevolg niet aan het wankelen gebracht en blijven overeind. In deze omstandigheid is het niet vereist een onderzoek te verrichten naar de kritiek die verzoeker uit op het motief (b). Immers, zelfs indien deze kritiek gegrond zou blijken, kan dit geen aanleiding geven tot de nietigverklaring van de beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

2.5. De in de eerste bestreden beslissing geïncorporeerde beslissing tot het niet toekennen van een termijn voor vrijwillig vertrek werd getroffen op twee gronden, met name:

(a) artikel 74/14, §3, 1° van de Vreemdelingenwet: er bestaat een risico op onderduiken;

(b) artikel 74/14, §3, 3° van de Vreemdelingenwet: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde.

2.6. Zowel het motief (a) als het motief (b) volstaat, op zichzelf, om de beslissing tot het niet toekennen van een termijn voor vrijwillig vertrek te schragen. De Raad dient op te merken dat verzoeker het motief (a) volledig onbesproken laat. Dit motief wordt dus niet aan het wankelen gebracht en blijft overeind. In deze omstandigheid is het niet vereist een onderzoek te verrichten naar de kritiek die verzoeker uit op het motief (b).

2.7. De eerste bestreden beslissing blijft derhalve overeind.

2.8. Het inreisverbod, de tweede bestreden beslissing, steunt op artikel 74/11, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.”

2.9. Verzoeker lijst de verschillende door hem opgelopen veroordelingen en opgelegde straffen op. Hij stelt vast dat hem niet de zwaarst mogelijke straffen werden opgelegd en dat de strafrechter *“mildheid”* toonde bij de straftoemeting en besluit dat *“uit de feiten”* blijkt dat de strafrechter *“de werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de samenleving niet zodanig zwaar [bevond]”*. Verzoeker telt alle aan hem opgelegde (vervangende) gevangenisstraffen op, komt *“maar”* aan een effectieve gevangenisstraf van *“ruim”* 6 jaar en zet daar tegenover het door verweerder opgelegde inreisverbod van 10 jaar. Hij leidt hieruit af dat verweerder *“onredelijk hard”* is geweest in zijn beoordeling en acht het opgelegde inreisverbod *“volledig arbitrair en uitermate disproportioneel”*.

2.10. Het komt verweerder toe om op individuele basis te onderzoeken wat in het persoonlijk gedrag van een vreemdeling of in de strafbare feiten die deze vreemdeling heeft gepleegd een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging voor de openbare orde vormt die een beperking van het inreisrecht kan rechtvaardigen (cf. HvJ 13 september 2016, C-304/14, CS, pt. 46)

2.11. Verweerder acht een inreisverbod van 10 jaar proportioneel omdat verzoeker niet heeft getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Verweerder lijst de vier door verzoeker in België opgelopen veroordelingen op, waaronder één voor inbreuken op de drugswetgeving en één voor mensensmokkel. Verweerder tilt zwaar aan verzoekers veroordeling door de correctionele rechtbank van Gent van 25 juli 2018 voor inbreuken op de wetgeving inzake verdovende middelen. Niet alleen blijkt uit de volledige strafrechtelijke kwalificatie die verweerder meedeelt dat er feiten werden gepleegd t.o.z. van minderjarigen; hij preciseert ook dat uit het vonnis blijkt dat verzoeker maandelijks grote hoeveelheden cocaïne aankocht om vervolgens zelf door te verkopen en dat afnemers getuigden dat hij grote sommen geld had liggen. Verweerder wijst er vervolgens op dat verzoeker door de correctionele rechtbank van Lille reeds werd veroordeeld op 26 maart 2014 en stelt vast dat er in hoofdfeite van verzoeker geen sprake is van enig schuldinzicht en dat hij opnieuw heeft getracht zijn inkomen op illegale wijze te verwerven en dat hij opnieuw lid was van een criminele organisatie. Vervolgens benadrukt verweerder de maatschappelijke impact van druggerelateerde feiten en wijst hij hierbij op relevante rechtspraak van het EHRM en het Hof van Justitie die beide de georganiseerde drugscriminaliteit beschouwen als een ernstige verstoring van de openbare orde. Voorts wijst verweerder erop dat verzoeker werd veroordeeld wegens mensensmokkel, met name op 5 oktober 2022 door de correctionele rechtbank van Brugge. Uit de strafrechtelijke kwalificatie blijkt opnieuw dat feiten gepleegd werden ten opzichte van een minderjarige. Verweerder preciseert dat mensensmokkel een verwerpelijk misdrijf is dat de normale maatschappelijke orde en de bescherming van alle leden ervan ernstig aantast. Verweerder betoogt dat het getuigt van een volstrekte afwezigheid van empathie met de vermeende slachtoffers en van aard is deze fysiek en psychisch aan te tasten. Hij wijst er ook op dat verzoeker al eerder voor mensensmokkel werd veroordeeld, namelijk op 26 maart 2014 door de

correctionele rechtbank van Lille. Omwille van het herhaald karakter van deze feiten en hun spreiding in de tijd vreest verweerder voor herhaling. Hij wijst vervolgens op het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Gent op 17 juli 2023 waaruit blijkt dat verzoeker op heterdaad werd betrapt bij het dealen van cocaïne en een fietsdiefstal. Tevens bleek tijdens een latere gerechtelijke fouille dat verzoeker in het bezit was van een pak cash geld, gestolen gsm's en gestolen bankkaarten en werden in een kelder van een appartements-gebouw drugs gevonden op zijn aanwijzen. Verweerder besluit dat rekening houdend met de preciaire verblijfssituatie van verzoeker in België, met de maatschappelijke impact van zijn daden en het lucratief en repetitief karakter van de begane feiten legitiem kan worden afgeleid dat verzoeker een reële en actuele bedreiging voor de openbare orde vormt.

2.12. Verzoeker toont het disproportioneel karakter van dit gestoffeerd besluit dat verweerder als verblijfsautoriteit treft, niet aan door te wijzen op elementen die de strafrechtelijke veroordelingen elk op zich kenmerken. Dat verzoeker niet de maximumstraf werd opgelegd in het vonnis van 25 juli 2018, dat hij slechts werd veroordeeld tot geldboetes van 100 euro en 30 euro respectievelijk voor een inbreuk op de wapenwetgeving en de corona-wetgeving en dat er naar zijn oordeel mildheid aan de dag werd gelegd bij zijn veroordeling voor mensensmokkel, kan het bestreden inreisverbod niet aan het wankelen brengen. Dezelfde vaststelling geldt voor verzoekers optelsom van (vervangende) gevangenisstraffen. De Raad leest nergens in artikel 74/11 van de Vreemdelingenwet dat de duurtijd van het inreisverbod evenredig moet zijn met het aantal jaren opgelegde (vervangende) gevangenisstraf. Waar verzoeker erop wijst dat de correctionele veroordeling door de rechtbank van Lille niet zijn verblijf in België betreft en niet langer actueel is omdat ze dateert van 10 jaar geleden, merkt de Raad op dat verweerder vermog deze veroordeling voor mensenmokkel te betrekken in het geheel van de door verzoeker gepleegde feiten teneinde een volledig beeld te schetsen van verzoekers strafrechtelijk parcours en het eraan gekoppeld risico op recidive te beoordelen. Verweerder heeft de relevantie van verzoekers veroordeling in Lille afdoende toegelicht in het bestreden inreisverbod.

2.13. Verzoeker kan niet dienstig een argument putten uit het gegeven dat hem eerder op 18 juli 2023 een inreisverbod met een duurtijd van 3 jaar werd opgelegd. Dit ontnemt verweerder immers niet de mogelijkheid om bij de afgifte van een later bevel om het grondgebied te verlaten zijn discretionaire bevoegdheid aan te wenden die hij ontleent aan artikel 74/11, §1, vierde lid van de Vreemdelingenwet, om een inreisverbod voor meer dan vijf jaar op te leggen omwille van een ernstige bedreiging voor de openbare orde.

2.14. Tot slot: noch verzoekers overtuiging dat verweerder zijn discretionaire appreciatiebevoegdheid voor het bepalen van de duur van het inreisverbod op een volledige arbitraire en uitermate disproportionele wijze heeft ingevuld noch zijn verwijzing naar allerhande rechtspraak, kan het bestreden inreisverbod aan wankelen brengen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissingen. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig september tweeduizend vieren-twintig door:

M. EKKA, kamervoorzitter

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA